

บันทึก

เรื่อง การขออนุญาตส่งวีดีโอเทปตามสาย

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ สร.๑๐๐๑/๑๙๙๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๒๕ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาของกรมประชาสัมพันธ์ โดยมีข้อเท็จจริงว่า กลุ่มชมรมวีดีโอเทป จังหวัดระนอง ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ขออนุญาตส่งวีดีโอเทปตามสายไปยังกลุ่มสมาชิก โดยยินดีปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัด กบว.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าระเบียบ กบว.ที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการขออนุญาตส่งวิทยุโทรทัศน์เป็นระเบียบที่ใช้บังคับเฉพาะส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเท่านั้น มิได้ใช้บังคับกับบุคคลทั่วไป กบว.จึงไม่มีอำนาจพิจารณาคำขอของชมรมวีดีโอเทป จังหวัดระนองได้ และโดยที่ กบว.เห็นว่าในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายใดที่ใช้บังคับแก่การส่งวีดีโอเทป จึงได้ส่งเรื่องให้กรมประชาสัมพันธ์พิจารณา กรมประชาสัมพันธ์พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่ควบคุมถึงการส่งวีดีโอเทปตามสายด้วย เพราะความหมายของคำว่า “วิทยุโทรทัศน์” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหมายถึง การส่งหรือการรับภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวในลักษณะไม่ถาวรด้วยคลื่นแตรตเซียน ซึ่งมีความหมายเฉพาะการส่งสัญญาณโทรทัศน์โดยการออกอากาศเท่านั้น ไม่รวมถึงการส่งสัญญาณโทรทัศน์ตามสายด้วย

กรมประชาสัมพันธ์และ กบว.มีความเห็นว่า การส่งวีดีโอเทปรวมทั้งการส่งวิทยุโทรทัศน์ตามสายควรจะได้มีการควบคุมและดูแลโดยใกล้ชิด จึงเสนอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๑๘ จะควบคุมถึงการส่งวีดีโอเทปตามสายด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (กรมประชาสัมพันธ์) และผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมไปรษณีย์โทรเลข) แล้ว มีความเห็นว่า เมื่อพิจารณามาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “บริการส่งวิทยุโทรทัศน์”^๒ “วิทยุโทรทัศน์”^๓ และ “คลื่นแตรตเซียน”^๔ ตามที่บัญญัติไว้ใน

^๑ มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

^๒ “บริการส่งวิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า การส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อสาธารณะ

มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวแล้ว เห็นได้ว่า กฎหมายได้บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ซึ่งหมายถึงการส่งหรือการรับภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวในลักษณะไม่ ถาวรด้วยคลื่นแฮตเซียน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ปัญหาที่ ต้องพิจารณาจึงมีว่าการส่งวีดิโอเทป เป็นการส่งหรือรับภาพด้วยคลื่นแฮตเซียนหรือไม่ ซึ่ง ปราบกฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนฯ ที่มาชี้แจงว่า การส่งวีดิโอเทปคือ การส่งสัญญาณภาพ โทรทัศน์ไปตามสายโดยไฟฟ้ากระแสสลับ มิใช่การส่งด้วยคลื่นแฮตเซียน เพราะคำว่า “คลื่น แฮตเซียน” นั้น แม้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘ จะให้ความหมายไว้แต่เพียงว่า หมายถึง “คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง ๑๐ กิโลไซเกิลต่อวินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกาไซเกิลต่อวินาที” แต่ตามความเข้าใจทั่วไป และตาม ข้อบังคับวิทยุคมนาคมระหว่างประเทศแล้ว คลื่นแฮตเซียน หมายถึง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มี ความถี่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกา-ไซเกิลต่อวินาที ซึ่งแผ่กระจายไปในอากาศโดยปราศจากวัตถุ ตัวนำ^๕ ตามที่ผู้แทนฯ ชี้แจงถ้อยคำภาษาอังกฤษประกอบด้วย เมื่อการส่งวีดิโอเทปเป็นการส่งโดย ไฟฟ้ากระแสสลับ มิใช่การส่งด้วยคลื่นแฮตเซียน จึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘ พระราชบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ควบคุมถึงการส่ง วีดิโอเทปตามสายด้วย

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๒๕

^๓ “วิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า การส่งหรือการรับภาพนิ่ง หรือภาพเคลื่อนไหวในลักษณะ ไม่ถาวรด้วยคลื่นแฮตเซียน

^๔ “คลื่นแฮตเซียน” หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง ๑๐ กิโลไซเกิลต่อ วินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกาไซเกิลต่อวินาที

^๕ Radio Waves or Hertzian Waves = Electromagnetic waves of frequencies arbitrarily lower than ๓,๐๐๐ GHz, propagated in space without artificial guide.